

Sygn. akt V CZ 14/06

POSTANOWIENIE

Dnia 19 kwietnia 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Stanisław Dąbrowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Barbara Myszka

SSN Dariusz Zawistowski

w sprawie z powództwa Gminy Miasta T.

przeciwko Rejonowemu Przedsiębiorstwu Wodociągów i Kanalizacji S.A.

o nakazanie wydania,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 19 kwietnia 2006 r.,

zażalenia strony pozwanej na postanowienie

Sądu Apelacyjnego

z dnia 3 listopada 2005 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

W sprawie z powództwa Gminy Miasta T. przeciwko Rejonowemu Przedsiębiorstwu Wodociągów i Kanalizacji Spółce Akcyjnej, Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 3 listopada 2005 r. odrzucił skargę kasacyjną strony pozwanej od swojego wyroku z dnia 20 maja 2005 r.

W uzasadnieniu Sąd Apelacyjny wskazał między innymi, że zgodnie z art. 398² § 1 k.p.c. skarga kasacyjna jest niedopuszczalna w sprawach o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych. Powódka zaś w pozwie oznaczyła wartość przedmiotu sporu na kwotę 45.130,32 zł. Kwota ta musi zostać uznana za wartość przedmiotu zaskarżenia, gdyż wartość przedmiotu zaskarżenia kasacyjnego nie może przekraczać wartości przedmiotu sporu ani wartości przedmiotu zaskarżenia w postępowaniu apelacyjnym. Jako podstawę prawną rozstrzygnięcia Sąd Apelacyjny powołał art. 398⁶ § 2 k.p.c.

W zażaleniu na powyższe postanowienie strona pozwana podniosła, że już w odpowiedzi na pozew wskazywała na znaczną wartość spornej nieruchomości, a w piśmie procesowym z dnia 20 października 2005 r. szczegółowo uzasadniła wartość przedmiotu zaskarżenia znacznie przekraczającą ustawowy wymóg z art. 398² § 1 k.p.c. W piśmie tym pozwany określił wartość przedmiotu zaskarżenia zgodnie z regułami wskazanymi w art. 23 k.p.c. i art. 7 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. W konsekwencji, zdaniem skarżącego postanowienie Sądu Apelacyjnego jest błędne i jako naruszające art. 398² § 1 k.p.c. winno ulec uchyleniu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Stosownie do art. 368 § 2 k.p.c. wartość przedmiotu zaskarżenia może być oznaczona na kwotę wyższą od wartości przedmiotu sporu wskazanej w pozwie jedynie wtedy, gdy powód rozszerzył powództwo lub sąd orzekł ponad żądanie. Na podstawie art. 398²¹ k.p.c. przepis ten ma zastosowanie w postępowaniu kasacyjnym. Zgodnie z art. 25 § 1 i 2 k.p.c. wartość przedmiotu sporu oznaczona przez powoda, może zostać sprowadzona jedynie przed wdaniem się w spór.

Niedopuszczalne jest sprawdzanie wartości przedmiotu sporu w postępowaniu kasacyjnym.

Z powyższego wynika, że w tej sprawie wartość przedmiotu zaskarżenia nie może być wyższa od kwoty 45.130,32 zł, stanowiącej wartość przedmiotu sporu. Z art. 398² § 1 k.p.c. wynika, że skarga kasacyjna jest niedopuszczalna w sprawach o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż 50.000 złotych. Zatem Sąd Apelacyjny trafnie i zgodnie z art. 398⁶ § 2 k.p.c. odrzucił skargę.

Z powyższych względów na mocy art. 398¹⁴ k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji postanowienia.